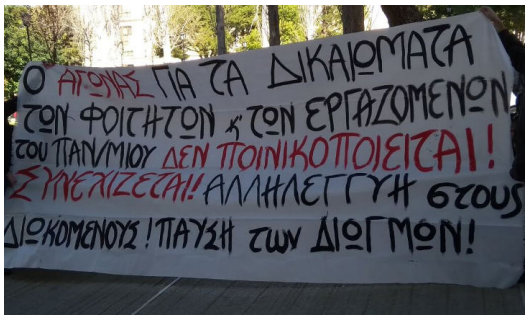

Στον απόηχο της πανηγυρικής αθώωσης και των τριών διωκομένων του ΕΚΠΑ από το Ζ’ Μονομελές Πλημμελειοδικείο την Τρίτη 13 Μάρτη 2018 -δείτε σχετικά εδώ: ΕΚΠΑ: Πανηγυρική αθώωση και των τριών! -η **Βανέσσα Πεντογάλου,** εργαζόμενη στο ΕΚΠΑ και μέλος του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ παραχώρησε σύντομη αλλά ενδιαφέρουσα τηλεφωνική συνέντευξη στην Παντιέρα. Μπορείτε να την παρακολουθήσετε στο βίντεο που ακολουθεί.

Δείτε επίσης κοινή ανακοίνωση των τριών διωκομένων μετά τη χθεσινή τους αθώωση:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΔΙΩΚΩΜΕΝΩΝ ΕΠΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ Θ. ΦΟΡΤΣΑΚΗ

Την Τρίτη 13/3/2018 εκδικάστηκε στο Ζ Μονομελές Πλημ/κείο Αθηνών, η υπόθεση της ποινικής δίωξης της Βανέσσας Πεντογάλου (εργαζόμενη διοικ. υπάλληλος ΕΚΠΑ), της Αθηνάς Αλεξανδρή (πρώην διοικ. υπαλ. ΕΚΠΑ, πρώην εκπρόσωπος των διοικητικών υπαλλήλων στη Σύγκλητο) και του Παναγιώτη Σωτήρη (διδάσκων στο ΕΑΠ, πρώην μέλος της Ε.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ).

Η ποινική δίωξη κατά των τριών κατηγορουμένων στηρίχτηκε στην κατάθεσή του Θ. Φορτσάκη, τότε Πρύτανη του ΕΚΠΑ και νυν βουλευτή Επικρατείας της ΝΔ, στη ΓΑΔΑ, τον Νοέμβριο του 2014, κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης της υπόθεσης. Το αποτέλεσμά ήταν να βρεθούν κατηγορούμενοι ότι τον

> «υποχρέωσαν διά της βίας να παραμείνει παρά τη θέλησή του, για βραχύ χρονικό διάστημα, εντός της αίθουσας όπου επρόκειτο να διεξαχθεί η συνεδρίαση της Συγκλήτου της 30/10/2014, καθώς με το σώμα τους έφραζαν την πόρτα και στη συνέχεια κλείδωσαν αυτή, εξαναγκάζοντάς τον με αυτόν τον τρόπο να παραμείνει, ακουσίως, περιορισμένος για βραχύ χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να στερηθεί κατά το χρόνο αυτό, χωρίς τη θέλησή του, την ελευθερία της κίνησης».

Η πραγματικότητα βέβαια είναι πως οι τρεις διωκόμενοι συμμετείχαμε στην κινητοποίηση-παρέμβαση της Συγκλήτου της 30ης Οκτωβρίου 2014 που είχαν αποφασίσει τα συλλογικά

μας όργανα, προκειμένου να διαμαρτυρηθούμε ενάντια στην πολιτική της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης των πανεπιστημίων, της προώθησης της επιχειρηματικής λειτουργίας τους (μέσω εργολαβικών εταιρειών στη φύλαξη και την καθαριότητα), ενάντια στην καταστολή οποιασδήποτε κινητοποίησης φοιτητών-εργαζομένων με ΜΑΤ, καθώς και ενάντια σε μια σειρά από μέτρα που είχε πάρει η πρυτανική αρχή που περιλάμβαναν το κλείσιμο των πανεπιστημιακών κτιρίων, την απαγόρευση εισόδου και εξόδου των ίδιων των φοιτητών αλλά και των εργαζομένων του ιδρύματος, παραβιάζοντας την εργατική νομοθεσία περί υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων, αλλά και για να ζητήσουμε το αυτονόητο από τις πρυτανικές αρχές αυτό που αρνούνταν, δηλαδή να κάνουν διάλογο.

Ο κ. Φορτσάκης επέλεξε να μην εμφανιστεί στο δικαστήριο, παρότι ήταν βασικός μάρτυρας κατηγορίας, επικαλούμενος μέσω πληρεξούσιου δικηγόρου, κοινοβουλευτικά καθήκοντα. Μέσω του πληρεξούσιου δικηγόρου δήλωσε πως ο ίδιος δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη των ως άνω αναφερόμενων προσώπων και ότι παραιτείται από την άσκηση πολιτικής αγωγής άνευ όρων και επιφυλάξεων.

Στην ακροαματική διαδικασία εξετάστηκαν τρεις μάρτυρες κατηγορίας, που συμμετείχαν ως μέλη της Συγκλήτου στη συνεδρίαση της 30ης Οκτωβρίου 2018, οι οποίοι όντας αυτόπτες μάρτυρες των γεγονότων, κατέθεσαν πως ουδεμία παράνομη κατακράτηση υπήρξε μέσα στην αίθουσα τόσο του κ. Φορτσάκη όσο και οποιουδήποτε άλλου, καθώς οι πόρτες παρέμεναν ανοικτές και ξεκλείδωτες καθ’ όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

Η έδρα θεώρησε πως οι μαρτυρίες αυτές ήταν αρκετές, ως εκ τούτου δεν προχώρησε στην εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης των διωκόμενων, αλλά κατευθείαν στις απολογίες των κατηγορουμένων.

Από τη μεριά μας τοποθετηθήκαμε επί της ουσίας των γεγονότων, αρνηθήκαμε τις κατηγορίες και δηλώσαμε πως πρόκειται για καθαρά συνδικαλιστικές διώξεις, στο πλαίσιο της αυταρχικής πολιτικής και του δόγματος «Νόμος και τάξη», που ήθελε να επιβάλει ο τέως Πρύτανης μέσα στο πανεπιστήμιο.

Είναι χαρακτηριστικό πως η έδρα δεν απεύθυνε καμία ερώτηση στους κατηγορούμενους, καθώς οι ισχυρισμοί του κ. Φορτσάκη στην προανακριτική του κατάθεση είχαν ήδη καταρρεύσει από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και προχώρησε στην αθώωσή μας.

Ωστόσο, δεν μπορούμε παρά να υπογραμμίσουμε ότι βρεθήκαμε στα δικαστήρια για μια

υπόθεση που έπρεπε να είχε τεθεί στο αρχείο, πράγμα που αποτυπώνει ένα νήμα αυταρχισμού που παραμένει ενεργό. Άλλωστε, δεν ξεχνάμε ότι όχι μόνο συνεχίζονται και σήμερα συνδικαλιστικές διώξεις αλλά και πολύ πρόσφατα ψηφίστηκε ο ριζικός περιορισμός του δικαιώματος στην απεργία.

Θεωρούμε την αθώωσή μας πρώτα και κύρια μια νίκη του κινήματος εντός και εκτός του πανεπιστημίου, νίκη της αλληλεγγύης, νίκη της επιμονής στην υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Η σημερινή απόφαση του δικαστηρίου, καταδεικνύει πόσο σημαντικό είναι να ορθώνουμε το ανάστημά μας και να αντιστεκόμαστε απέναντι στις αυταρχικές πολιτικές που θέλουν να μας επιβάλλουν αλλά και στις πολιτικές που έχουν οδηγήσει στην λεηλασία της εργασίας και της ζωής μας.

Η συνέχιση του αγώνα για την υπεράσπιση των εργασιακών-συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων και των πολιτικών-κοινωνικών μας ελευθεριών, είναι καθήκον όλων μας.

Δεν ξεχνάμε ότι η μάχη ενάντια στις απόπειρες ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης στο δημόσιο πανεπιστήμιο συνεχίζεται. Επόμενος σταθμός η δίκη του πρώην φοιτητή του ΕΚΠΑ Χρ. Ξαγοράρη, στις 29 Μαρτίου 2018, για τις κινητοποιήσεις της ίδιας περιόδου. Πρέπει να αθωωθεί και αυτός.

Ευχαριστούμε όλους όσους μας στήριξαν στο δίκαιο αγώνα μας καθώς και όλα τα σωματεία, τους φοιτητικούς συλλόγους και τις συλλογικότητες που μας έστειλαν Ψηφίσματα Στήριξης.

Αθήνα, 13 Μαρτίου 2018

Οι διωκόμενοι,

Αθηνά Αλεξανδρή

Βανέσσα Πεντογάλου

Παναγιώτης Σωτήρης